

Tiltræden, der var likvid, og hvilke Vanskeligheder der forvoldtes ved, at den ikke var likvid — men det viser sig, at der forvoldtes ikke den allermindste Vanskelighed. Ministeren styrer uden at have nogen som helst likvid Kassebeholdning. Den Gang, Venstre mente, Vanskelighederne var til Stede, var der, som sagt, 212 Mill. Kr. likvide, nu er der altsaa ikke noget mere. Den Bemærkning, Ministeren gjorde om, at disse 95 Mill. Kr. ikke var det største Beløb, hvormed man havde overtrukket Kontoen i Nationalbanken, er naturligvis rigtig, men jeg gør opmærksom paa, at tidligere, naar Overtrækning har fundet Sted, har det været paa Grund af de Varedispositioner, som Krigen medførte, og en Anmærkning paa Finansloven havde bemyndiget Ministeren til at anbringe Kassebeholdningen i Varer. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at saadan Overtrækning af Kontoen ikke mindst i unormale Tider som de nuværende er nødvendig, og der er efter min Mening heller intet konstitutionelt urigtigt i, at Overtrækningen har naaet et Beløb af 95 Mill. Kr. Saa længe Overtrækningen ikke overstiger det Beløb, som Kassebeholdningen beregningsmæssigt andrager, saa længe der i Kassebeholdningen foreligger Værdier svarende til Overtrækningen, finder jeg, at der ingen konstitutionel Vanskelighed er til Stede, men jeg skulde tro, det vilde være rigtigt at give dette Udtryk i en Anmærkning paa Finansloven, og derom kunde man maaske forhandle med den højtærede Finansminister, saaledes at den Praksis blev fastslaaet, at Overtrækning kan finde Sted indenfor de paa Kassebeholdningen opførte Værdiers Ramme.

Medens den højtærede Minister i Fjor søgte at skyde Tanken om fortsat Statslaan bort, endog paa en saadan Maade, at den ærede Ordfører Hr. Brorsen troede, der ikke kunde blive Tale om Statslaan, men dog, da jeg skærpede den højtærede Ordførers Udtalelse for at sondere den højtærede Finansministers inderste Tanker, afflokkes et Udbrud om, at det var dog ikke hans Mening, saa er den højtærede Minister nu kommet til det Standpunkt, at han rent ud erkender, at et Statslaan er nødvendigt; at han samtidig siger, at der ikke er noget som helst rigtigt i Rygterne om Statslaanets Optagelse, er blot en Taleform, thi at Statslaanet vil blive optaget og maa optages, det har Ministeren jo erkendt. Naar han siger, at der ikke forhandles om det for Øjeblikket, er det

naturligvis rigtigt, men i det Øjeblik den højtærede Minister her fra Folketingets Talerstol har publiceret, at Statslaan er ønskeligt og nødvendigt til Foraaret, er Forhandlingerne — om ikke gennem Mellemmand — paa en Maade indledet. Dette Statslaans Nødvendighed skyldes jo Ministeriets administrative Dispositioner; hvis Ministrene havde administreret heldigere eller forstandigere med Kul, Korn eller Sukker, vilde dette Statslaan have været unødvendigt. Dette er Begrundelsen for, at vi er nødsaget til stadig at vende tilbage til disse Forhold, thi det er den højtærede Trafikministers og den højtærede Landbrugsministers Dispositioner, som gør dette Statslaan nødvendigt. Disse Dispositioner andrager et Tab for Statskassen i Forhold til, hvad der ellers havde været, paa mellem 150 og 170 Millioner. Havde man undgaaet disse Tab, vilde Statslaanet altsaa have været ganske unødvendigt. Med Hensyn til Kullene gjorde den højtærede Finansminister Rede for, at et Tal, som han havde fremført angaaende Kulforbrugets Størrelse i Aar, var urigtigt, det af mig nævnte Tal var det rigtige. Men han paastod, at hans Ræsonnement ikke anfægtedes af dette Tal. Han hævdede, at det var absolut rigtigt. Det gik ud paa, at Kulindkøbene ingen Indflydelse havde haft paa Statsregnskabet. Ja, en urigtig Ting kan ikke blive rigtig ved at gentages. Det ligger klart for alle, at da Ministeren har betalt ikke blot 20 Millioner mere end det foregaaende Aar, men at han har betalt ca. 50 Millioner mere, end han kunde have faaet Kullene for, har Kulindkøbet haft en afgørende Indflydelse paa det omhandlede Statsregnskab.

Skønt den ærede Ordfører for Venstre (Brorsen) mente, at det vilde være overflødig for den højtærede Trafikminister at føje yderligere til det udførlige Forsvar for Kulindkøbet, som han har fremsat, har den højtærede Trafikminister dog ment at maatte gøre det. Og det er jo klart, at disse Kul plager ham, hvorfor han ved enhver Lejlighed vender tilbage til dem. Der er heller ikke foretaget nogen mere opsigtsvækkende Disposition i dansk Statsadministration end den, der her er Tale om. Den Tale, den højtærede Minister holdt, kunde man maaske karakterisere med det gamle Ord: „Meget Skrig og lidt Uld“ eller maaske med en nyere Oversættelse: „Meget Skrig og mange Kul“. Men bortset fra de mange Kul og de høje Skrig var der ikke noget i Ministerens Tale. Han vendte tilbage til den Paastand, at